

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă**

**HOTĂRÂREA Nr. 732
din 20.11.2008**

Dosar nr: 780/2007

Petiția nr: 17997 din data de 05.12.2007

Petent: V B

Obiect: Comportamentul învățătoarei în timpul ședinței cu părinții prin care se sugera situația financiară precară a familiei petentului.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1. V B

I. 2. Denumire și sediu reclamat

2. Doamna B I V , învățătoare în cadrul Școlii nr. 45 „Titu Maiorescu”, cu sediul în

II. Citarea părților

Urmare petiției înregistrate cu nr. **17997** din data de **05.12.2007**, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 1185/15.01.2008 și 1261/16.01.2008, la sediul C.N.C.D pentru audieri. Părțile nu s-au prezentat la audierile din data de 14.02.2008.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerea părților

Susținerea petentului

În memoriul său, înregistrat cu nr. **17997** din data de **05.12.2007**, petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la faptul că, în timpul unei ședințe cu părinții, învățătoarea copilului său a făcut aluzie la situația financiară precară a familiei petentului în fața celorlalți părinți. În acest sens,

petentul relatează un incident petrecut la respectiva ședință cu părinții, când s-a făcut o chetă care urma să-i fie dată petentului pentru a-i cumpăra fiului său îmbrăcăminte și rechizite. După refuzul categoric al petentului de a primi suma respectivă, învățătoarea a adăugat „că după ce că sunteți amărâți, vă mai țineți și cu nasul pe sus”. În susținerea sa, petentul menționează existența a doi martori care pot confirma cele spuse de acesta. Ulterior, prin adresa cu nr. **2722/14.02.2008**, petentul a informat C.N.C.D cu privire la faptul că, în urma petiției sale, învățătoarea a cerut conducerii școlii transferul fiului său din clasa respectivă. Petentul susține că motivele reale ale încercărilor de înlăturare ale fiului său din aceea clasă sunt cauzate de diferențele de statut social și financiar. De asemenea, se subliniază faptul că toate aceste evenimente îl afectează pe fiul petentului atât pe plan emoțional cât și pe plan educațional.

Susținerea Școlii nr. 45 „Titu Maiorescu”

Prin adresa cu nr. **464** din data de **08.01.2008**, conducerea școlii a susținut că, în primul rând, „comportamentul agresiv” la care face referire petentul, nu poate face obiectul analizei C.N.C.D-ului deoarece nu există niciun fel de situație concretă care să susțină aceste acuzații. În al doilea rând, în ceea ce privește faptul că a fost strânsă o anumită sumă de bani pentru a-i fi dată petentului, conducerea școlii susține că, la ședința respectivă, s-au strâns doar banii pentru fondul clasei și singura discuție purtată în sensul celor precizate de petent, s-a petrecut între petent și un alt părinte care s-a oferit să-i împrumute acestuia suma necesară. De asemenea, în ceea ce privește vorbele adresate de către învățătoare petentului, în adresă se susține că acuzația este lipsită de adevăr și nefondată iar menționarea celor doi martori nu este pertinentă în condițiile în care persoanele respective nu au participat la ședința în cauză, singura lor legătură fiind că în anul precedent și-au retras copilul de la clasa învățătoarei în cauză și de la școala respectivă. În adresă, conducerea școlii menționează faptul că, în urma acestor evenimente, un grup de părinți a formulat o sesizare adresată conducerii școlii referitoare la amenințările din partea familiei petentului la adresa învățătoarei și a celorlalți copii. De asemenea, învățătoarea a adresat și ea o sesizare conducerii școlii prin care a solicitat măsuri urgente pentru desfășurarea în condiții de siguranță a activității.

Menționăm, de asemenea, că, în data de 12.12.2007, o echipă a C.N.C.D s-a deplasat la Școala Generală nr. 45 „Titu Maiorescu” pentru a desfășura o investigație cu privire la petiția cu nr. 17997/05.12.2007.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține faptul că petentul menționează în petiția sa prezența a doi martori care au luat parte la ședința respectivă dar că, în conformitate cu procesul verbal al ședinței, martorii menționați nu au fost prezenți la ședința cu părinții la care se face referire în petiție.

În drept, Colegiul Director reține că, potrivit **art 2 alin (1) din OG 137/2000** privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV,*

apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

De asemenea, **Colegiul Director** ia în considerare dispozițiile **art. 27 alin. 4 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, care prevede că „Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În fața instanței se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice”.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, **Colegiul Director** reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a) Existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile. În situația de față, petentul nu face dovada unui tratament diferențiat, martorii invocați de acesta nefiind prezenți când s-a petrecut presupusa faptă de discriminare.
- b) Existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare.
- c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege. În prezenta speță nu se face dovada încălcării unui drept.
- d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

Astfel, nu toate situațiile în care anumite persoane sunt tratate diferențiat, pot constitui fapte sau acte de discriminare, iar un asemenea tratament poate avea la bază un alt motiv decât apartenența persoanei respective la una dintre categoriile prevăzute în art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

Examinând sesizarea petentului și dispozițiile legale incidente, **Colegiul Director** constată că faptele prezentate nu se confirmă și nu constituie fapte de discriminare potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi**, ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare, conform **art. 2 alin. 1** Ordonanței de Guvern **nr. 137/2000**, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va trimite părților ;

V. Modalitatea de plată a amenzii

-Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

